

Tarih: 7.1.1979 (Pazar)

TKP'nin Sesi: Günlük yayın programı

İç haberler: ~~xxx~~ Yazan:

Yazan Spiker:

1. Haber: Batı Berlinde, Marak kırımını protesto Öm. Ömer
2. eylemi yapıldı
3. Haftanın Politik Panoraması Ömer Ömer, Deniz, Necmi
4. Yorum: *Fasit firmanıza, Marak kırımına, sıkıyönetime karşı F. Almanya'da* ~~Ömer~~ *Kaya* Ömer
5. *Nekromenin protesto yürüyüşleri*
6. Söyleşi..... Hasan..... Ömer, Deniz, Necmi
7. Nazım'dan şiirler.....

Dış haberler: Yazan:

Spiker:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

Y O R U M : (K-1) Yazan:

Spiker:

Başlığı:

Konusu:

D Ü N Y A D A B U G Ü N : (K-2) Yazan:

Spiker:

Başlığı:

Konusu:

Y A Z I : (K-3)

Yazan:

Spiker:

Başlığı:

Konusu:

K ö ş e : (K-4)

Yazan:

Spiker:

Başlığı:

konusu:

K ö ş e : (K-5)

Yazan:

Spiker:

Başlığı:

Konusu:

K ö ş e : (K-6)

Yazan:

Spiker:

Başlığı:

Konusu:

pazar 9¹⁰

--- 6 Ocak Cumartesi günü Batı Berlinde, faşistlerin Maras kayımasını ve sıkıyönetimi protesto yürüyüşü yapıldı. Batı Berlin Türkiye Kadınlar Birliği, Türkiye Halkçı Devrimci Birliği Batı Berlin, Demokratik Sol Halk Derneği, Türkiye Öğrenci Birliği Batı Berlin, İşçi Kültür Merkezi, Demokratik İşçi Derneği, Türk Toplumcular Ocağı ve İşçi Kültür Yardımlaşma derneğinin ortaklaşa düzenledikleri yürüyüşe 2^{bin} dolayında işçi ve öğrenci, aydın katıldı. Saat 14 te Hermann Platzda başlayan yürüyüş sırasında faşist saldırılar lanetlendi, MHP kapansın, Türkeş tutuklansın, Sıkıyönetim ^{Kaldırılsın!} ~~can~~ belgileri haykırıldı.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA YAKETİ

HAFTANIN POLİTİK PANORAMASI--- İranda

--- Orta-Doğu ülkeleri yeni yıla kanla girdi. İran başı çekti. İki ay kadar kısa bir süre ~~ayaktaki~~ iktidarda kalabilen askersel hükümet çözüldü. Yerine Bahtiyarın başkanlığında yeni bir hükümet getirildi. Bu hükümet ülkenin çözüm bekliyen sorunlarının ne derece üstesinden gelecektir? Başbakanın ilk açıklamalarına bakılırsa, Bahtiyar hükümetinin esas amacının ülkenin ekonomik, politik ve sosyal bunalım^a ların çözüm bulmak değil, Amerikanın bu ülkede zayıflayan konumlarını güçlendirmek olduğu anlaşıyor. İranda peşpeşe hükümetler kurarak Washington bu ülkenin zengin petrol yataklarını elden bırakmak istemiyor. Yeni hükümetin işbaşına getirilmesi de ülkede gelişen anti-

a merikan,Şah rejimine karşı güçlenen savaşı kırmak için bir manevra
 dır.İran halkı emperyalizmin ve iç gericiliğin bu manevralarının
 farkındadır.Bundan ötürüdür ki,İran halkı ^{başbakan} ~~Vaşingtonun~~ Bahtiyarı
 Vaşingtonun ajanı ilan etmiş ve özgürlük savaşını yeni atılımlarla
 sürdürme uğraşısına koyulmuştur. ~~Bu savaşta komünistler başı çeki-~~
~~yor.~~ Komünistler emperyalizmin,NATO cuların Orta-Doğuda izleyegeldik-
 leri ırkçı,şoven,yayılcı politikalarını bozmak için ~~kın~~ antiemperya-
 list birlik ilkesini ardıcıl ve özveriyle savunuyorlar.On Arap ülke-
 si Komünist Partisi yöneticilerinin Suriyenin başkenti Şamda,geçen
 hafta içinde yaptıkları toplantı,bu alandaki çalışmalara,savaşa yeni
 boyutlar kazandırdı.Ürdün Komnist Partisi,Bahreın Ulusal Kurtuluş
 Hareketi,Tunus Komünist Partisi,Cezayir Sosyalist Öncü Partisi,Sudan
 K.P. Suriye KP,İrak KP,Lübnanan KP,Mısır KP,Fas İlerleme ve Sosyalizm
 partisi temsilcilerinin katıldığı danışma toplantısından sonra

yayınlanan ortak bildiride emperyalizmin silahlanma, halkların ulusal bağımsızlık savaşlarına kana boyama politikası sert bir biçimde yeriliyor. Komşu Arap ülkeleri kardeş komünist partileri reel sosyalizmin barışı ve güvenliği sağlama yönündeki çalışmalarına büyük bir değer biçtiler, reel sosyalizmin halkların ulusal bağımsızlık ve sosyal kurtuluşlarının başlıca güvencesi ve esin kaynağı olduğunu vurguladılar.

10 Arap ülkesi komünist partisinin açıklamasında Pekin yönetiminin serüvenci, harpçı politikası yeriliyor, maocu politikanın emperyalizmi ideolojik yandışı olarak barışa, ulusal kurtuluş savaşlarına, sosyalizme düşman olduğu vurgulanıyor, maoculağa karşı savaşın emperyalizme ve gericiğe, ırkçılağa, siyonizme ve faşizme karşı savaştan ayrılmadığı belirtiliyor.

Marksizm -Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerine bağlı
 olan 10 komşu Arap ülkesi kardeş komünist Partisi, TKP ve Türkiyedeki
 demokratik güçlerle de sımsıkı bir dayanışma içinde olduklarını, Parti
 mize gönderdikleri bir mesajla duyurdular. Türkiye halk yığınlarının,
 Amerikan askersel birliklerinin Türkiyedeki varlığına, ülkenizdeki
 NATO üslerine karşı, derinleşen ekonomik bunalıma karşı, ulusal kurtulu
 demokrasi ve sosyal, ilerleme için verdikleri devrimci savaşımın geli
 mesini büyük bir ilgiyle izliyoruz" denilen dayanışma mesajında, Tür
 kiye işçi sınıfı ve halkının en değerli evlatlarından yüzlercesinin
 kurban gittiği kanlı terör protesto ediyor ve şöyle deniyor: "Sava
 şa kalkan halk yığınlarının başını çeken kardeş komünist Partisi'nin
 savaşımı Arap halklarının davası için, özellikle günümüzde bu zör
 durumda, büyük bir destektir. Bu nedenle de Partinizin sürekli gelişme

sini,yığınsal niteliğinin güçlenmesini yakın bir ilgiyle izliyoruz .
TKP'nin legalleşmesi için yürüttüğünüz savaşla dayanışmamızı bildiririz".

muzik

Türkiyede:

Türkiyede yeni yıla kanla girdi. Kahramanmaraş kırım ve uygulanan sıkıyönetim Türkiyede sınıf savaşının çok kanlı koşullar altında verildiğini bir kez daha gözler önüne ^{serdi} ~~çıkardı~~. TKP, militarist kliğin dayatmasıyla ilan edilen sıkıyönetim döneminde askersel ~~faşist~~ diktatörlük tehlikesinin daha da arttığını belirterek bütün emekçi yığınlarını burjuvaziye karşı, Sıkıyönetime son, MHP kapatılsın, Türkiye tutuklansın belgileri çevresinde ² bileğe çağırıyor. Bu arada TKP'nin Sesi Radyosu 4 Ocak günlü yayınında "Sıkıyönetim üstüne" başlıklı bir yorum yayınladı. Yorumda özetle şöyle deniyor: "Sıkıyönetim, Türkiye

de burjuvazinin erk sürdürme politikasının bir dalı, diktatorasının ikiz, bitişik kardeşidir. İlk sıkıyönetim 1909 yılında uygulandı. 70 yıldır burjuvazi bu silahı değişik ölçülerde, değişik aralıklarla kullanmış, layagelmıştır. Ama ana özelliği hiç bir zaman değişmemiştir. Her zaman bu açık, sert baskının sivri, keskin ucu işçi sınıfına, onun savaşına, onun istemlerine, haklarına, özellikle politik ve sendikal örgütlerine karşı olmuştur. Bu kez de böyle oldu.

Sıkıyönetim komutanlıkları ilk günlük emirlerinde: işçilerin grev, burjuvaziye karşı savaşta kullandıkları keskin silahlardan biri yasaklanıyor. İşçilerin gösteri, yürüyüş, yazı, afiş, protesto eylemleri kaldırılıyor. Bunun çevresinde bütün demokratik haklar çetin kanlı sınıf savaşlarıyla elde edilen kazanımlar askersel yönetimin yumruğu altında ezilmek isteniyor. Somut durum bu!

Gene de birçokları böylesi bir gelişmenin ana nedenini, kaynağını unuttu. Ya da küçük burjuva miyopluğu yüzünden ana çelişkiyi göremiyor.

Türkiyede kapitalizm kendisine özgürl bir sıra evrimlerden geçti. Ama bu kapitalist sömürü düzeni ~~özgürl~~ kendine özgürl, yapısal nesnel çelişkileriyle dolu. Ana çelişki, uzlaşmaz çelişkilerin ana kaynağı emekle sermaye arasındaki çelişkidir. İşçi sınıfıyla burjuvazi arasındaki çelişkidir. Sıkıyönetimler bunun en açık biçimlerde ortaya çıkmasıdır.

Burjuvazi, öteden beri, elindeki devlet mekanizmasının en örgütlü gücü olan orduyu yalnız işçi sınıfının, onun çevresinde tüm emekçi yığınlarının, geniş halk katmanlarının üstüne sürmekle kalmamıştır. Bunun yanı sıra, toplumun en gerici güçlerini, en bağnaz akımlarını işçi sınıfının, sendikaların, onun politik örgütlerinin, partilerinin

üzerine sürmüştür. İşçi sınıfının örgütlerini, işçi sınıfının birliğini parçalama taktiğini, politikasını izleyegelmiştir.

Sınıf savaşları geliştikçe, keskinleştikçe burjuvazi daha açık daha kaba, kanlı, yığinsal basık-terör yöntemlerine geçiyor. Bugün gerici-egemen işbirlikçi tekelci burjuvazi bir yandan MHP gibi faşist partileri, koyu Amerikancı AP gibi halk düşmanı partileri işçi sınıfının, ilerici güçlerin üzerine sürüyor. Vurucu-faşist, maocu silah-ⁱⁿ lı örgütleri işçi sınıfına, ilerici güçlere karşısına dikiyor. Kırım ölüm, köyde-kentte kol geziyor.

Bütün bunları işbirlikçi tekelci burjuvazi, bugün Ecevit hükümetinin ^{de} CHP ağırlıkta olan sağ kanadın, tekelerle, emeperyalist sermayelerle bağlı olan kanadın eliyle uyguluyor.

Ülkemizde ne işçi sınıfı, ne sınıf savaşı, ne de burjuvazi eskisi gibi değildir. Ama burjuvazininin cibilliyeti, huyu değişmemiştir.

İşçi sınıfına karşı, ilerici güçlere karşı "ayır-buyur" politikası taktiğini elden bırakmamıştır. Bu taktiği daha da inceletmiştir. Bu taktiklerden biri işçi sınıfının birliğini bölmek, işçi örgütlerin sendikaların başına kendi adamlarını, ajanlarını oturtmak taktiğidir. Alın tas ittihaçları , Daha o zamanlar işçi hareketini kontrolü altına almak için, bilimsel sosyalizm ilkelerinin yayılmasını önlemek için burjuvazi kendi ajanların ileri sürdük "İştirakî Hilmi" bunlardan biriydi. Daha sonraları Cumhuriyet döneminde , Bunun gibi niceleri gelmedi. Ethem Ruhiler, Evket İnceler ve hele Tiritoğlu gibileri. Tiritoğlu İnönü zamanının İstanbul güvenlik servisinde polis müdürlüğünde Alikıran-baş kesen, işçi, komünist düşmanı bir barbar, bir faşistti. 1942-1947 yılları arasında işçi ve komünist örgütlerin üstüne canavarca yürüyenlerden biriydi. Recep Peker hükümetinin polisinde

başta geliyordu. B., adam bugün MHP sayılabı olan Sazakın babasının uşağıydı. İşte bu soysuz bir ara" sosyalist " diye politika piyasasına sürüldü. Tutunamadı. Savaş seli onu aldı götürdü. Ama burjuvazi bu taktiğinden vazgeçmedi.

Bugün piyasada iştirakçı Hilmilere, Tiritogullarına taşıkartan niceleri vardır. Türk-işin başında Tunç-Side gibi halis Ameri an malı kişiler vardır. Disk'in yönetiminde F. Işıklar, Nebioğlu gib burjuvazinin ajanları vardır.

BÜ ajanlar bugün faşizm kanla kurşunla, burjuvazi MİT'le, CIA ile sıkıyönetimci pasalarla işçi sınıfının, halkımızın, ilerici güçlerin örgütlerin üstüne yürürken "faşizme geçit yok" diyen sendikaları, özellikle MESS patronlarına karşı, yabancı kumpanyalara karşı 8 ay yiğitçe aslan gibi savaşan metalurji işçilerinin sendikasını afaroz ediyorlar. Onu ve daha birkaç sendikayı son Başkanlar Konseyi toplantısına

sokmadılar. Işıklar ve omuzdaşları burjuvaziye, emperyalizme, faşizme bu tutumlarıyla bölücülükleriyle yardım ediyorlar.

Işıklar ve benzerleri işçi sınıfının, tüm halkımızın, ilerici güçlerin fşizm~~en~~, sıkıyönetim~~en~~, amerikan boyunduruğuna karşı ulusal demokratik güçlerin yürüttükleri savaşın seli içinde boğulup gideceklerdir. Komünistler bu savaş, halk yığınlarına daha da bağlanarak sürdürecektir.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

6.1.1979 Has.

Sıkıyönetim üzerine söyleşi

Başkan:CHP ağırlıklı hükümet 13 ilimizde sıkıyönetim kurdu,politik durumda belli bir değişme oldu.TKP MK Çağrısı özellikle faşizm tehlikesinin daha da artması olgusuna dikkatleri çekti.Yeni politik koşullar,çeşitli politik güçlerin tutumlarına da yansdı.Sıkıyönetim karşısında birbirinden ayrı eğilimler ortaya çıktı.

Söyleşimiz,sıkıyönetim karşısında bazı görüş ve tutumların sergilenmesi amacını taşıyor.

Birincisi;ben başlıca eğilimleri guruplandırmak istiyorum.En önce gerici,faşist güçlerin tutumu geliyor.Bunlar,sıkıyönetimin sola karşı daha yoğun kullanılmasını,bunun için de bir hükümet değişikliği yapılmasını istiyorlar.Pekin yanlısı Maocu gurup bu görüşle tümüyle

uyuşuyor.İkinci konum,CHP yanlısı küçük burjuva demokratların konumudur.Bunlar,sıkıyönetimin faşist odaklara karşı kullanılacağı kanısını yayıyorlar.Üçüncüsü;goşist akımların kurumudur.Bunlar,sıkıyönetim askersel diktatörlükle karıştırıyorlar.

Başkan:Konuşmayı bu eğilimleri ele almak biçiminde yürütelim.

İkinci:Herşeyden önce,sıkıyönetim kararını başta faşist parti MHP olmak üzere,AP'nin ve bunlara bağlı çevrelerin alkışladığını hatırlayalım.Bu da doğaldır.Çünkü gerici,faşist güçler aylardan beri sıkıyönetim ilan edilmesi yönünde hükümet üzerinde baskı yapmaktaydılar.Onlar bu baskılarını,sokakta doğrudan doğruya militanlarınca yürüttükleri kanlı terörü gerekçe göstererek goğunlaştırdılar.En sonunda da kanlı Maraş kırımıyla amaçlarına ulaştılar.Onlar sıkıyönetimi herşeyden önce emperyalizmin özellikle ortadoğu'daki çıkarılarını

güvence altına almak amacıyla istemekteydiler.Bu noktada,gerici-faşist güçlerin amaçlarıyla,Pekin yanlısı Maocuların amaçları birbirleriyle çakıştı.Böylece,Maraş'taki faşist-Maocu ortak provokasyon tezgahlandı.Olayların başlamasına yol açan cenaze töreninde Pekinci TİKP'nin varlığı rastlantı değil.Daha önce de,benzer olayların çıktığı Elazığ'da,yine Pekinci TİKP militanları provokasyonlara girişmişti.

Gerici-faşist,Maocu güçlerin ortak amaçlar peşinde koştukları,onların sıkıyönetim karşısındaki konumlarından açıkça anlaşılıyor.Gerçekten de Demirel ve Türkeş nasıl sıkıyönetimden yararlanmak istiyorsa,Maocular da aynı şekilde sıkıyönetimden yararlanmak istiyorlar.AP ve MHP sıkıyönetimin komünistlerin üzerine sürülmesini istiyor.Faşistler,anti-sovyet saldırıyı yoğunlaştırıyorlar.Sıkıyönetimciler "dış tehlike"sözcüklerini ağızlarından düşürmüyor.işte bu noktada Pekin ajanı Perinçek,sıkıyönetimcilerin çizmelerine kapaklanıyor

ve onlardan anti-Sovyet,anti-komünist bir uygulama dileniyor.Demirel ve Türkeş "bu hükümete hayır,sıkıyönetime evet!" diyorlar.İşbirlikçi tekелci burjuvazi bir AP-CHP hükümeti,ya da bir faşist hükümet peşinde koşuyor.Pekinci Maocu particik de,bir yandan sıkıyönetimcilerin eteklerinin altında sürünüp dururken,bir yandan da "bu hükümet yıkılsın, AP-CHP hükümeti kurulsun" diye Türkeş'in karşısında selam duruyor.

Birinci:Bazı küçük burjuva aydınların bir ikircimini hatırlatmak istiyorum:Pekin ajanlarıyla Vaşington ajanları arasındaki sahte döğüşе bakarak,Maocularla faşistleri aynı kaba koymak doğru değıl,diyorlar. Bu konuda ne denilebilir?

İkinci:Yerinde bir soru...Ancak yanıtı da o denli kolay.Bu küçük burjuva aydınlar,Vaşingtonla,Pekin arasındaki harpçi işbirliğini kafacıklarına sığdırıyorlar,ama,Türkiye'deki iki uşаğın Türkeş'le Perinçek'in aynı amaçlar peşinde koştuklarına görmüyorlar.

Bu anlayışsızlığın sona ermesi yakındır.Sahte döğüşe aldanmamak gerek. Her iki karşı-devrimci de,ellerinin altındaki militanları emperyalizmin ve Pekin hegemonyacılığının çıkarları için göz göre göre feda etmekten kaçınmazlar.Bunlardan Türkes "davadan döneni vurun"diyerek kullandığı canileri bizzat yok ettiren adamdır.Perinçek'e gelince,o da kendisine karşı çıkan Bora Gözen'leri,İbrahim Kaypakkayaları yok ettiren kimsedir.Türkiye halkının ulusal bağımsızlık ve toplumsal ilerleme savaşının bu düşmanlarının yapmayacakları alçaklık yoktur.

Başkan:Gerici,faşist güçlerin ve Maocu ajanların amaçları ortada. Onlar,sıkıyönetimi ve hükümetin her tür anti-komünist,halka karşı tutumunun baş destekçisidirler.Ve ortak amaç olarak bugünkü hükümeti yıkmaya çalışıyorlar. Bu bakımdan,TKP'nin sıkıyönetim karşısındaki tutumu,gerici-faşist güçlere onların ajanı Pekincilere karşı savaşta biricik uzlaşmasız tutum oluyor.Bu tutum "sıkıyönetimin kaldırılması"

belgisinde ifadesini buluyor. Aynı zamanda komünistler, bu hükümeti yıkmak ve yerine gerici, ya da faşist bir hükümet kurmak yönündeki yeltenişlere karşı savaşıyorlar.

TKP'nin tutumu, hükümeten herşeye karşı desteklenmesine anlamına hiç gelmez.

TKP, bu hükümeti, onun sıkıyönetimci, NATO'culuk ve kemerleri sıkma politikasını desteklemiyor, desteklemeyecektir. Yığınları "Türkeş tutuklansın, MHP kapansın, sıkıyönetim kaldırılınsın" bilgileriyle faşist diktatörlüğü önleme savaşına çağırıyor. TKP, bu savaş içinde Ecevit hükümetinin iç yüzünü yığınlara açıklıyor. Onun adım adım ortamı faşist güçler için olgunlaştırdığını gösteriyor. Sıkıyönetim kararını böylesi bir açıdan eleştiriyor.

İkincisi: TKP, kesin bir dille "sıkıyönetimin faşizm tehlikesini arttırdığını" açıkladı ve sıkıyönetimin kaldırılmasını istedi. Buna

karşın sıkıyönetimi ilericilik adına savunanlar da var. Bunlar, daha çok CHP yanlısı küçük burjuva demokratlar arasında bulunuyor. Onlara bakılırsa, CHP hükümetinin kurduğu bu sıkıyönetim faşist tırmanışa karşı bir önlemmiş. Böyle bir sav, yalnız yanlış olmakla kalmaz, aynı zamanda yığınların şimdi sıkıyönetimle daha da artan faşizm tehlikesine karşı savaşını zayıflatmaya, uyanıklığı köreltmeye yarar. Bu ise faşizm özlemcilerinin arayıp da bulamadığı bir şeydir.

Başkan: Bu kimseler, sıkıyönetimin faşist tırmanışı durdurucu olduğunu neye dayanarak söylüyorlar? Bu soruyu şunun için soruyorum. Olaylar ortada. Hiç uzağa gitmeden, yalnızca sıkıyönetim sonrasındaki duruma açık bir gözle bakan herkes şu gerçeği görecektir. Sıkıyönetimle birlikte işçi sınıfı grev hakkını, tüm yurttaşlar örgütlenme, toplantı, söz, yazı özgürlüklerini sıkıyönetim komutanlıklarının emirle-

riyle yitirmişlerdir. İşçiler ve emekçiler özgürlüklerini yitirmişlerdir ama, faşist Türkeş her gün parlamentoda "hükümeti yıkmaktan, komünistleri ezmekten" en özgür bir şekilde sözdebiliyor. Demek ki, sıkıyönetim şurada burada üçz beş rast öbeği etkisizleştirmenin dışında daha ilk anda halka karşı onun özgürlüklerine karşı saldırıya geçmiştir.

İkinci: Sıkıyönetimi ilericiilik adına savunanların başlıca gerekçesi sıkıyönetimin tümüyle hükümete bağlı ve onun denetimde olduğudur. Bu doğru mudur?

Bazı kimseler, sıkıyönetim yasasını havada sallıyorlar ve sıkıyönetim komutanları başbakana bağlıdır diyorlar. Eğer sıkıyönetim komutanları gerçekten de bu hükümete söz konusu yasalarla bağlıysalar, bu bağlılığa hiç güvenmemeli. Kendisini kaç kez anayasayla bile bağlı saymayan militarist kliğin bu kez sıkıyönetim yasasına bağlı

kalacağını neye dayanarak söylüyorlar? Ordunun, devletin sınırsal özünü ve bugünkü tarihsel, somut durumunu yadsımadan bu soruya kimse doyurucu bir yanıt veremez. Kuşkusuz, burjuvazinin baskı aygıtı olmakla birlikte, ordunun içinde de yurtsever güçler vardır. Yüreği, ulusal bağımsızlık ateşiyle çarpan, faşist katillere öfkeyle dolu subaylar, er ve assubaylar vardır ve bunlar azımsanmayacak sayıdadır. Nedir ki, sorun bu değil, Sorun ordunun tümüne gerçekçi bir gözle bakmaktadır. Çünkü ordu özellikle 12 Mart faşist biçimi yönetim boyunca önemli değişimlere uğramıştır. Güç dengesi NATO'cu güçlerden yana daha da ağır basmıştır. İkincisi, gerici faşist hükümetler döneminde orduya önemli sayıda faşist sızdırılmıştır. Üçüncüsü, Ecevit hükümeti orduda, MIT'de hiç bir ayıklama yapmamıştır. O nedenle sıkıyönetimin nasıl bir yön izleyeceği esas olarak hükümete değil, militarist klişe

kalıyor.

Birinci: Bu açıklamadan, sıkıyönetim uygulamalarından hükümetin sorumluluk taşımadığı sonucu çıkmaz mı?

İkinci: Kesinlikle çıkmaz. Çünkü hükümet sonucun böyle olacağını sıkıyönetimin kaçınılmazlıkla halka karşı bir baskı ve sindirme rolü oynayacağını bile bile sıkıyönetim getirmiştir. Bunu da o güne kadar izlediği ters yanlış, bencıl sınıfsal politikasının sonucunda yapmıştır. İkinci olarak hükümet sıkıyönetimin demokratik güçler üzerinde baskı kurmasından kendi çıkarları için yararlanmaktadır. Yalnız bu tutum bile hükümetin sıkıyönetimin tüm girişimlerinden sorumlu olduğunu gösterir. Benim burada vurgulamak istediğim şu: Hükümetin sözdexiz- "özgürlükçülüğü" sıkıyönetimi yine hükümetin deyimiyle "özgürlükleri kısıtlamaya" gitmekten kendiliğinden alakoyamaz. Ama hükümet bir yıldır yaptığı gibi bu kez de sıkıyönetimin kızağıyla daha da sağa

kayabilir. Halka karşı bugün geldiği noktadan daha da baskıcı noktalara sürüklenir. Gelişmeler bu yöndedir. Elinin altında ki polisi faşist odaklara karşı kullanamayan bir hükümetin şimdi sıkıyönetim komutanlarını denetim altında tutacağı savları ciddiyyetten uzaktır.

Başkan: Bu çözümleme orduyu bir bütün olarak görme, onun içindeki ayrı eğilimleri, hatta sıkıyönetim içindeki ayrı eğilimleri göz önüne almama sonucunudoğurmamalı.

İkinci: Çok doğru. Nitekim, TKP MK çağrısı da, bu anlayışı yansıtır. Sıkıyönetimi, hele bir bütün olarak orduyu tümüyle gerici-faşist güçlerin etkinliğinde saymıyor. O nedenle de şu andaki politik durumu tanımlarken, rejimin askersel bir rejim durumuna geldiğini, iplerin tümüyle gerici-faşist güçlere geçtiğini söylemiyor. Sıkıyönetimle birlikte, faşizm tehlikesinin arttığını, askersel bir diktatörlüğün ortamının daha da olgunlaştığını belirtiyor. Bu önemli

bir saptamadır. Bu saptama, pratikte sıkıyönetimle oynama, sıkıyönetim üzerine uydurma umutlar kurma gö gibi görüşlerin yerine, "sıkıyönetimin kaldırılması" için savaşıma görevimi koyuyor. Böyle si bir istem, ordu içinde faşist askersel bir diktatörlüğe karşı olan herkesin savunması gereken bir istemdir. İçinde yaşadığımız somut durumda, bu koşullarda, başında hangi görüşten kimse yer alırsa alsın, ordunun politik alanda aktiflik kazanması objektif olarak gerici-faşist güçlerden yana sonuçlar doğurur.

-Bu çözümleme gözlerimizi, egemen güçler arasındaki çelişmeleri unutmadan, ama o çelişmelerin kendi başına halktan yana sonuç doğurmayacağını bilerek, yığınlara, onların savaşına çevirmemizi öngörüyor. Sonucu belirleyecek olan, ne hükümetin, ne de hükümete yakın askersel çevrelerle militarist klik arasındaki çelişmedir. Sonucu işçi sınıfının, halkımızın savaşımı belirleyecektir.-

Birinci: Bu çözümleme, sıkıyönetimi ilericiilik adına savunanlara olduğu gibi serüvencilere de yanıt vermemizi sağlıyor. Göşist garupçuklar, özellikle gençler arasında sil;ahlı serüvenciliğin propagandaını yapıyorlar. Onlar, sıkıyönetimle askersel faşist diktatörlüğü bir birine karıştırıyorlar. "Ya hep, ya hiç" politikası izliyorlar. Sıkıyönetimi de hükümeti de, gerici-faşist partileri de birbirine karıştırıyorlar. Bunlar arasındaki çatışmaları hiç bir şekilde hesaba katmıyorlar. Baş düşmanın gerici-faşist güçler olduğunu gözden kaçırıyorlar.

Başkan: Bunlar da sonucu belirleyecek olan yığınlara ve yığınların savaşına güvenmiyor, bir avuç bireysel teröristin eylemleriyle sözde devrimin gerçekleşeceği çarpık tezlerini ortaya sürüyorlar.

İkinci: Militarist klik, sıkıyönetimi halkın üzerine sürmek için özellikle bireysel terörizmden alabildiğine yararlanıyor. Bireysel terör eylemleri, işçi sınıfının örgütlerine, sendikalara, ençliğin örgüt-

lerine karşı saldırılara fırsat yaratıyor. Dahası kimi küçük burjuva ya da ılımlı çevreler bireysel terörizmin, sıkıyöneti mle ezilmesine göz yummaya yöneliyor. Bu eğilim söz konusu çevrelerde tüm baskılara karşı giderek büyük bir umursamazlık yaratma tehlikesi de taşıyor.

Özellikle Türkiye Kürdistanında bu çevrelerin, en başta da Maocu provokatörlerin eylemlerini bahane edilerek, Kürt halkına karşı girişilen saldırılara şovenizmin etkileri altında göz yumma eğilimi küçük burjuva çevrelerde yayılmak isteniyor.

Başkan: Söyleşimizden çıkan sonuç açık. Günümüzün belgileri şunlardır. "Sıkıyönetim kaldırılmalıdır, MHP kapatılmalı, Türkeş tutuklanmalıdır". Bu belgiler faşizme geçit vermemenin, pratik yolunu gösteriyor. Sıkıyönetim nasıl kalkar? Eğer en geniş yurtsever, demokratik güçler eylem birliğine yönelirse, sıkıyönetim karşısında her türlü ikircimli, oportünist, ve serüvenci eğilimler yenilgiye uğratılabilirse, yığınlar sıkıyönetimin her türlü anti-demokratik baskılarına karşı yal-

ğınsal savaşa çekilebilirse, o zaman bugünkü faşizm tehlikesini arttıran gidişten dönülebilir, halk yığınlarının birlik gücüyle faşist yuvalar dağıtılabılır. O nedenle, TKP MK çağrısı, tüm sendikalara, demokratik örgütlere, Türk-Kürt emekçilerine, TİP'e, TSİP'e, ötekixsisxxxxx sosyalist guruplara, CHP'nin sola açılan kanadına eylem birliği istemiyle el uzatmıştır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

DÜNYADA BUGÜN:

10 Arap ülkesi komünist partisinin Ortak Forumu

S.D. Arap bölgesinin sorunlarını ve yakın Doğu olaylarını gör-
üşmek için 1978 Aralık ayında 10 Arap ülkesi komünist ve işçi
partileri bir araya geldiler. Arap ülkeleri komünist partilerinin
bu ortak forumunda ele alınan konular ve varılan sonuçlar bir
ortak bildiriyle kamuoyuna açıklandı. Ortak Bildiride de belirtil-
diği gibi, Arap ülkeleri komünist partileri Sovyetler Birliğinin
ve öteki sosyalist ülkelerin barışçı dış politikasını, özellikle
silahlanmayı durduma yönündeki ardıcıl çalışmalarını vargücüyle
desteklemektedirler. Buna karşılık *Arap ülkeleri komünist partileri,* emperyalizmin, özellikle ABD
emperyalizminin körüklediği silahlanmaya, halkların ulusal ve sos-

yal kurtuluş savaşlarını ezmek girişimlerine karşı ortak eylem yürütülmesi gereğini vurguladılar. ,Orta doguda kalıcı bir barışın sağlanmasının yolunu bir kez daha gösterdiler. Sosyalist ülkelerin Arap halklarının gerçek dostu olduğunu somut kanıtlarla ortaya koydular.10 Arap ülkesi komünist ve işçi partilerinin temsilcileri, emperyalizmle sarmaş-dolaş olan, onun saldırı politikasını uygulamaya çalışan Çin'deki Maocu yönetimin tüm ulusal kurtuluş hareketleri için olduğu gibi, Arap halkları için de emperyalizmle ortaklık kurmuş bir düşman olduğu belirtilir ve Maoculuğa karşı savaşın emperyalizme karşı savaştan ayrılamıyacağı vurgulandı. Maoculugun bugün, Güney Afrikada ırkçı rejimin, İsrail sinayonistlerinin, Şili'de faşist rejimin baş savunucuları olduğu belirtilir. Arap ülkeleri komünist ve işçi partileri saptadıkları bu ortak konumlar doğrultusunda emperyalizme, İsrail sinayonistlerine, Maoculu-

ni
ğa karşı savaşın güçlendirilmesi, Orta Doğu'da kalıcı bir barışın
sağlanması, en başta Filistin halkının tüm yasal haklarının sağlan-
ması için Arap ülkeleri arasında birlik ve beraberliğin daha da
sağlamlaştırılması uğrunda yoğun bir çalışma yürütülmesi)ni içeren
yeni kararlar alındı. *lar*

Böylesi bir gelişmeyi TKP, Türkiyeli komünistler vargücüyle
desteklemektedirler. 10 Arap ülkesi komünist ve işçi partisinin
ortak forumunda alınan kararlar TKP, *gini* halkımızı yakından ilgilendir-
mektedir. Bir NATO üyesi olan Türkiye emperyalizmin Orta Doğu'da
çevirdiği politik manevarların içindedir. Emperyalizmin, yerli
işbirlikçileri Orta Doğu ülkelerinde olduğu gibi Türkiye'de de işe-
rici güçlere karşı bir baskı ve saldırı politikası yürütmektedirler.
Arap halklarının, Türkiye halkının düşmanı ortaktır. *Ortak düşman.* Emperyalizm *dir,*
NATO'dur, Çindeki Maocu yönetimdir, bunların işbirlikçileri, *yedular*
dir.

TKP,Türkiye komünistleri Arap ülkeleri komünist ve işçi partilerinin bu forumunu,anti-emperyalist savaşın güçlendirilmesine önemli bir katkı olduğu gibi,kardeş komünist partileri arasında marksizm-leninizizm,~~pro~~letarya enternasyonalizmi ilkileri temelinde dayanan kardeşçe dayanışma bağlarını daha da güçlendirme yönünde atılmış ileri bir adım olarak nitелеmektedir. 10 Arap ülkesi~~inin~~ komünist ve işçi partisinin TKP MK'ne gönderdikleri dayanışma mesajı bunun en somut örneğidir. Arap ülkelerinden 10 kardeş komünist ve işçi partisi Türkiye işçi sınıfı,Türkiye komünistleri ,ilerici güçleri ile tam bir dayanışma içinde olduklarını,TKP'nin legalleşmesi için yürütülen savaş desteklediklerini bildirdiler. Böyle bir gelişme,TKP ile Arap ülkeleri komünist partileri arasındaki kopmaz bağları daha da güçlendireceği gibi,halkımızın anti-emperyalist,anti-faşist savaşına yeni güç katacak,TKP'nin uluslararası saygınlığını daha da artıracaktır.

~~POLİTİKxNOTx~~

"TKP`nin Sesi"

Basından ~~xxxx~~:

5.1.79.Ali.

/Pravda`dan-ND/

"TEMELSİZ UYDURMALAR"

Sayın dıaleyenler, SBKP MK organı "Pravda" gazetesı, 3 Ocak 1979 gün-
l  sayısında "Temelsiz Uydurmalar" başlığı altında yayımladığı bir yazı-
da, ABD`nin İran konusundaki oyunlarını ağığa vurmuştur. Gazete, şunları
yazmıştır.

"Amerikan basınında, Basra Korfezine ABD-Harp gemilerinin gönderil-
mesi olasılığı üstüne haberler yoğunlaşıyor. "N -York Tayms" şöyle yazı-
yor: ~~Rix~~ Amiral gemisi olarak bir uđak gemisiyle savaş filosundan ha-
reketli bir birliđin gönderilmesi-kuvvet gösterisinin etkin aracı işte
budur..."

Vaşington, / İran karasularına savaş gemilerinin gönderilmesinin kesin

likle düşünülmediğini söylese de, ABD basınında bu tip planlar üzerindeki tartışmalar sürüyor.

Ve üstelik bu tartışmalar, bir şefdorquestr değneğinin yönetimindeymiş gibi yapılıyor, Sovyetler Birliği'ne karşı giderek daha çok uydurmaları içeriyor. ABD gazeteleri, "~~haberler~~", "İranın içişlerine Sovyetler Birliği'nin karışmasını önlemek gereğinden" sözeden "haberdar kişiler" üzerine dikkatleri çekiyorlar. İrandaki iç gelişmelerle bağlı olarak "Sovyetler Birliği'nin artan rolünden" ve "belirli Sovyet yanlısı güçlerden" sık sık bahsediliyor.

Bilinmektedir ki, Sovyetler Birliği İranın içişlerine karışmamıştır ve şimdi de karışmamaktadır. Bunu, anti-Sovyet provokasyon uydurmalarını pazara sürerler de çok iyi biliyorlar. Oysa, Basra Körfezine ABD Savaş gemilerinin gönderilmesi planları üstüne tartışmalar bile, reel bir kuvvet gösterisi ve İrandaki gelişmeleri doğrudan etkileme/denemesidir.

Amerikan basınının, Vaşingtonun İrana gönderilen dev silahlıların yazgısı ve ABD askersel-sanayi kompleksinin kaçırmak istemediği milyarlık siparişlerin yazgısı konusunda endişe duyduğunu, petrol alımının geleceği konusunda endişe içinde olduğunu, ve bu nedenle İrandaki olaylara böylesine angaje olduğunu ve bu arada bu ülkedeki olayların "pek fazla uzadığı" kanısında olduğunu itiraf etmesi, boşuna değildir.

Yasal olarak yalnız İran halkının karar verebileceği konularda hiç bir dış müdahale izin verilmesi gerektiği, gün gibi açıktır. Sovyet insanları, hiç şaşmadan, bu görüşü paylaşıyor ve hangi sis perdesi arkasında olursa olsun, İranın içişlerine karışılmasına karşıdır!"

Sayın dinleyenler, 3 Ocak 1979 günlü Pravda gazetesinin, ABD'nin İran konusundaki oyunlarına ışık tutan "Temelsiz uydurmalar" başlıklı yazısını dinlediniz!

TKP'nin SESİ:

5.1.79 Nec.

Köylü örgütlenmesi yönünde yeni atılımlar:

D.D. 26 Aralık Salı günü Marmara bölgesindeki köylülerin demokratik yığın örgütü Marmara Köy-Der'in Birinci Olağan Kongresi yapıldı. Kongre, yurdumuzda faşizm tehlikesinin giderek arttığı, Maraş kırımıyla faşist saldırıların toplu cinayetlere dönüştüğü, yerli-yabancı tekелci sermaye çevrelerinin, büyük toprak ağalarının ve militarist çevrelerin açık bir faşist diktatörlüğünde ayak diredikleri ve CHP ağırlıklı hükümetin sıkı yönetim gittiği bir dönemde toplandı. Bu politik durum ^{un} Marmara Köy-der'in Birinci kongresinde delege ve konukların konuşmalarında köy emekçilerinin çıkarları açısından değerlendirilmesinin yapılması olağandır. Marmara köy emekçileri,

Köy-DER'in Kongresinde alınacak kararların önemini bu açıdan değerlendirerek Kongreye büyük bir ilgi gösterdiler. Kongreyi/ delegelerin yanı sıra bölgeden gelen çok sayıda köylü izledi. Konuşmacılar, Türkiyede köylülüğün içinde bulunduğu durumu anlatırken, çıkış yolunu, kurtuluş yolunu aydınlatan somut önerilerde bulundular. CHP'nin, hükümetin tutumunu eleştirdiler. CHP ve Ecevit etrafından yaratılan "umut" efsanesinin iflâs ettiğini, hükümetteki CHP sağ kandinın tutum ve davranışları yüzünden köylünün büyük bir kesiminin bu partiye sırt çevirdiğini belirttiler. Tüm konuşmacılar ve Marmara Köy-DER Kongresine katılanlar, köylülüğün içinde bulunduğu durumdan tek başına kurtulamayacağını, kurtuluşun tüm emekçi katmanları işçi sınıfının öncülüğünde eylem ve savaş birliği oluşturarak

Örgütlü savaşım vermeleriyle olacağını vurguladılar. Marmara Köy-Der Kongresinde, üzerinde önemle durulan sorunlardan biri işçi-köylü bağlaşıklığı sorunu oldu. Kongre sonunda, işçi-köylü bağlaşıklığı, tekellere karşı savaşım ve ileriye dönük ^{bir diğer} ~~öteki~~ kararlar oybirliğiyle, sürekli alkışlarla alındı.

Marmara bölgesinde, köylü örgütlenmesi yönünde gelecek dönemde yeni bir atılım getireceğine şüphe olmayan Marmara Köy-Der Birinci Kongre kararları arasında önemli bir yer tutan "İşçi-Köylü Bağlaşıklığı" kararında özetle şöyle deniyor:

"Toplum içinde bulunan çeşitli sınıf ve tabakalara baktığımızda, işçi sınıfı ile köylülüğün birbirine göre durumları, diğer sınıflar ve tabakalardan daha yakındır. Ekmeklerini işçiler de, köylüler de alınteriyle kazanan emekçilerdir. İşçilerin de, köylülerin de ortak yanları vardır. İşçilerin de, köylülerinde de ürettikleri

patronlar, yerli-yabancı tekelciler, büyük toprak ağaları ve çiftlik beyleri tarafından çalınır. Yani sömürülür. İşçinin de, köylünün de düşmanı ortaktır: sömürücü sınıflardır.

Bunun böyle olduğunu saptayan Genel Kurulumuz, bu durumdan kurtuluş yolunun da ortak olduğunu vurgular.

Düşman ve yolu ortak olanların yapacağı şey ise birlikte olmak, birlikte savaşmaktır. Ortak düşmanımız örgütlü ve güçlüdür. Güçlü ve örgütlü düşmanla başadebilmek, onu altedebilmek için işçi kardeşlerimizle grev yerlerinde yalnız dayanışma göstermemiz yeterli değildir. Bu dayanışmayı bağlaşıklığa, işçi-köylü bağlaşıklığına yükseltmek kaçınılmazdır. Bunun için Kongremiz bu amaç uğrunda savaş vermeyi başta gelen bir karar olarak onaylar..."

D.D. Marmara Köy-Der Kongresinin "Tekellere karşı savaşım" kararında da özetle şu görüş vurgulanıyor: "Ülkenin en önemli ekonomik yaşam merkezlerini ele geçiren, ulusal gelirin aslan payını yutan ve yabancı şirket ve tekellerle ortak olup halkımızı, emekçileri kat kat daha fazla sömüren tekellere karşı mücadele etmek, bağımsızlık, demokrasi için, insanca bir yaşam için mücadele etmek demektir.

Bunu böylece saptayan Genel Kurulumuz, tekellere karşı savaşta ulusal güçlerin safında, işçi sınıfının yanında yer alınması, bu savaşta utkuyu sağlayacak olan eylem ve güç birliğinin zaman kaybetmeden gerçekleştirilmesi için çaba harcanması kararını alır!

Evet! Marmara bölgesi köylüleri yeni 1979 yılına, öz örgütleri Köy-DER'de daha da kenetlenerek ve örgütlenme yönünde önemli kararlar alarak girdiler. Bununla, köy emekçilerine örnek oldular.

Diğer bölgelerden